

Устава Совјетског Савеза од 1924, овластила да врши превентивну контролу, остала.

Уставни закон Евро-амандман и Закон о Уставном суду као у амандману. Амандман је одговорио на ревизију уставних одредаба о односу између међународног и националног права, где спада и будуће чланство у ЕУ. Ова промена се, у суштини, састојала од увођења новог другог поглавља у текст закона који су уређивали поступак о оцени усаглашености међународних уговора, у складу са чл. 10а и 49. Устава, са уставним законима.

Желео бих да мало пажње посветим овој теми, јер смо све склонији да занемаримо допринос друштвених наука (право, социологија, политичке науке, економија) тадашње Југославије реформаторском покрету у Чехословачкој шездесетих година XX века, када узајамне посете нису биле реткост. То је прошлост коју не треба заборавити, јер смо и сами њен наставак, као појединци и државе, само у измењеним условима.

С обзиром на то да ће положај и перспектива уставног судства бити теме свих излагања на овој конференцији, желео бих да нагласим да свака од најављених тема у вези са саставом уставних судова, њиховим овлашћењима – нарочито у погледу политичких, економских и других специфичних питања, или њихових међусобних односа у контексту оспоравање идеје о постојању *Verfassungsgerichtsverbud*, тј. мреже уставних судова – несумњиво заслужује пажњу. Уосталом, након приступања Републике Чешке Европској унији 2003. године, измењен је и положај Уставног суда: амандманом је унапред, још 2001. и 2002. године измењена законска регулатива о његовом положају, а затим је круг питања којима се суд бавио знатно проширен. Тако се Уставни суд нашао у новом правном окружењу (*Verfassungsverbund* и *Verfassungsgerichtsverbund*), суочен са новим питањима за која је требало пронаћи нове основне ставове. Са приступањем Европској унији, Уставни суд Републике Чешке прошао је кроз темељну промену, нашавши се пред задатаком да дефинише свој положај у новом правном систему. У том контексту морао је дефинисати и три главне клаузуле према којима ће наставити да делује у погледу ЕУ, односно у погледу следећих основних аспеката:

– одређивања правила која ће бити примењена у случају разлика између националног права и права ЕУ – клаузула о колизији, дословно без смисла, мада између 1923. и 1933. није била присутна само формално. Међутим, совјетски систем је служио само за судско саветовање и надзор, а тако се и данас ова одредба схвата у Русији.

– одређивања односа националних закона (посебно уставног права) према праву ЕУ – клаузула о супрематији, – одређивања начина на који ће закони Европске уније утицати на националне законе – клаузула о инкорпорацији. Уставни суд Републике Чешке придружио се једном броју уставних судова (немачком, пољском, шпанском и данском), запажајући у